

Πρόκειται για το πλέον καθοριστικό σημείο στην οικονομική ανάπτυξη της περιοχής. Όλα ξεκίνησαν από την πρωτοπόρο Διστομίτικη οικογένεια του γιατρού **Λουκά Μπάρλου** (1890-1955), ο οποίος αν και πέθανε σε ηλικία μόλις 65 ετών είχε προλάβει να αφήσει μία τεράστια κληρονομιά στο Δίστομο και στην Ελλάδα γενικότερα.

Ο ένας από τους γιους του ο

### **Ιωάννης Μπάρλος**

, σε ηλικία 15-18 ετών, έστειλε το 1917, στο Πανεπιστήμιο Μπρεσλάου της Γερμανίας, δείγματα μεταλλεύματος από τις περιοχές Διστόμου, Αντικύρας και Ελικώνος, οπότε και αποδείχθηκε ότι τα μέχρι τότε θεωρούμενα ως φτωχά μεταλλεύματα σιδήρου, ήταν στην πραγματικότητα ένα περίεργο μετάλλευμα κόκκινου χρώματος αποκαλούμενο βωξίτης (bauxite), με την σημαντική όπως αποδείχθηκε αργότερα αξία. Ο γιατρός και ο γιός του, βλέποντας μέλλον γύρω από το μετάλλευμα και κάνοντας σκληρές για την εποχή οικονομίες, δηλώνουν στο Ελληνικό κράτος και αποκτούν περιοχές που περιέχουν βωξίτη στο Δίστομο.

Ο Ιωάννης Μπάρλος φεύγει για σπουδές στη Γερμανία όπου τελειώνει μεταλλειολόγος. Γυρίζει στην Ελλάδα, όπου συμμετέχει στην ίδρυση το 1925-1928 της εταιρείας **ΑΜΕ ΜΠΑΡΛΟΣ ΒΩΞΙΤΑΙ ΕΛΛΑΣ**

. Την πλειοψηφεία των μετοχών κατέχει η οικογένεια Μπάρλου (αδελφοί Ιωάννης και Γιώργος) με μικρή συμμετοχή των Ιωάννη Κίνια και της οικογένειας Σκαλιστήρη.

Από τότε και με εξαίρεση τα χρόνια της Κατοχής όπου υπήρχε γενική ύφεση της οικονομικής δραστηριότητας, μέχρι το έτος 1955 έκανε εξαγωγές του πολύ καλής ποιότητας Ελληνικού βωξίτη ενώ παράλληλα τροφοδοτούσε με μετάλλευμα, χρωματοουργείο του Πειραιά για την παραγωγή χρωμάτων.



Το 1955 έκανε τις πρώτες συμφωνίες με την Σοβιετική Ένωση. Ήταν μία από τις σημαντικότερες εμπορικές συμφωνίες της εποχής. Από εκεί και μετά άρχισε μία σημαντική οικονομική άνοδος της περιοχής. Ο όρμος στην Παραλία Διστόμου γέμιζε τότε με τεράστια τάνκερ για την μεταφορά του πολύτιμου αυτού μεταλλεύματος. Η εταιρεία λειτούργησε

μέχρι το 1960, έτος αποβίωσης του Ιωάννη Μπάρλου με Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο τον ικανότατο επιχειρηματία, επίσης υιό του γιατρού Λουκά Μπάρλου, Γεώργιο Μπάρλο.

Στη συνέχεια ιδρύονται 2 νέες εταιρείες με τις επωνυμίες Α) **"ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΒΩΞΙΤΑΙ ΔΙΣΤΟΜΟΥ"** με την πλειοψηφία να την διαχειρίζονται οι κ.κ. Λιάσκος (έχει νυμφευθεί την Ελένη Μπάρλου του Λουκά) και Αθανάσιος Μπάρλος και Β) **"ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΒΩΞΙΤΑΙ ΕΛΙΚΩΝΟΣ - Γ. ΜΠΑΡΛΟΣ"**.

Από το 1960 μέχρι το 1968 όπου μειώνεται η ζήτηση από τη Ρωσία η παραγωγή διοχετεύεται βασικά στην μόλις εγκατασταθείσα εταιρεία **"ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ"**, συμφερόντων της γαλλικής **PECHINEY**, με κυριώτερους μετόχους:



Ομίλο εταιρειών PECHINEY

-

**COMPADEC S.A.**

-

**Οργανισμός Βιομηχανικής Ανάπτυξης**

-

## Σ. Νιάρχος

Εκείνη την περίοδο ταυτόχρονα, δημιουργείται στην Παραλία Διστόμου, μέσω απαλλοτριώσης των ιδιοκτησιών των Διστομιτών, υπέρ της Εταιρείας, η υπερσύγχρονη για την εποχή της πολιτεία, με την επωνυμία "**Ασπρα Σπίτια**". Προορίζεται για τις χιλιάδες εργαζομένων που έρχονται να εργαστούν στην "**ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**" **από όλη την Ελλάδα.**

Το 1968 η "**ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΒΩΞΙΤΑΙ ΔΙΣΤΟΜΟΥ**" αποκτάται από την "**ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**". Από το 1968 έως το 1978 η παραγωγή του βωξίτη φτάνει σε κορυφαία επίπεδα πλησιάζοντας τους 500.000 τόνους ετησίως και χαρακτηρίζεται σαν η εποχή με τις μεγαλύτερες εξαγωγές. Η περιοχή γνωρίζει ακόμη μία από τις ακμαιότερες οικονομικά εποχές της, καθώς πακτωλός χρημάτων εισρέει στην περιοχή, σημαντικό μέρος των οποίων απορροφώνται και από το Δίστομο.

---

Η εταιρεία σαν "**ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΒΩΞΙΤΑΙ ΔΙΣΤΟΜΟΥ**" αγοράζει και μεταλλεία στους Δελφούς, και μετονομάζεται το 1972 σε "**ΔΕΛΦΟΙ-ΔΙΣΤΟΜΟ**", το 1995 δε, μεταφέρει τα γραφεία της στην Άμφισσα όπου λειτουργεί μέχρι και σήμερα.

Στην οικογένεια Μπάρλου, ανήκει και ο ΜΠΑΡΛΟΣ ΛΟΥΚΑΣ ο οποίος διετέλεσε και πρόεδρος της ομάδας της Α.Ε.Κ.(1974-81), ενώ διατηρούσε και άλογα στον τότε Ιππόδρομο, με την ονομασία Αμβρυσσεύς.

Η "**ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΒΩΞΙΤΑΙ ΕΛΙΚΩΝΟΣ - Γ. ΜΠΑΡΛΟΣ**" παρέμεινε στην κατοχή της τελευταίας απογόνου της οικογενείας Μπάρλου, Πηνελόπης η οποία μεταβιβάστηκε το 2000 στην "**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΡΓΥΡΟΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΑΡΥΤΙΝΗΣ**".

Από το 1995 και μετά αρχίζει κάμψη σε τοπικό επίπεδο της εξόρυξης του βωξίτη και εστιάζεται καθαρά στην παραγωγή της αλουμίνας, α' ύλης για την παραγωγή ειδών αλουμινίου, με κυριότερη χρήση την παραγωγή προφίλ, κουφωμάτων, οικοσκευών και ειδών συσκευασίας. Η σημερινή οικονομική κατάσταση εξακολουθεί και στηρίζεται στην ύπαρξη του Εργοστασίου, λόγω και της πολύ ανταγωνιστικής τιμής του αλουμινίου σε παγκόσμιο επίπεδο. Υπάρχουν αρκετοί μεταλλειολόγοι, μηχανικοί και γεωτρυπανιστές.

Οι Διστομίτες όμως επενδύοντας τις εισροές τόσων ετών, αντιλαμβάνονται ότι ανοίγονται **καινούργια μονοπάτια οικονομικώ ν επενδύσεων.**

Εν τω μεταξύ το "[ΑΛΟΥΜΙΝΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ](#)" το 2003 από την γαλλική Pechiney (Πεσινέ) περιέρχεται στον Όμιλο **ALCAN**, Καναδικών συμφερόντων, ενώ στις μέρες μας, η πλειοψηφεία των μετοχών έχει περιέλθει στα χέρια του Ομίλου **Μυτιληναίου**, από το 2007.

Σήμερα στο τμήμα μεταλλειολογίας του Ε.Μ.Πολυτεχνείου Αθηνών είναι αναρτημένη η φωτογραφία του Διστομίτη Ιωάννη Μπάρλου, τιμής ένεκεν στον άνθρωπο που έκανε γνωστή την Ελλάδα σε όλο τον κόσμο, με την πρωτοπόρα πρωτοβουλία του στην ανακάλυψη του βωξίτη σε Πανελλήνια κλίμακα. Ταυτόχρονα έγινε και αφορμή της δημιουργίας της αντίστοιχης έδρας μεταλλειολογίας στο Ε.Μ.Π. Αθηνών.